

Kisemmizett, örökbehagyott szerelmek között élek,
hordom magammal emlékeiket
mint börtönlakók a zárok kattanasait
és kezem melegével,
agyam jégcsapjain
próbálom élet s halál közt tartani őket.

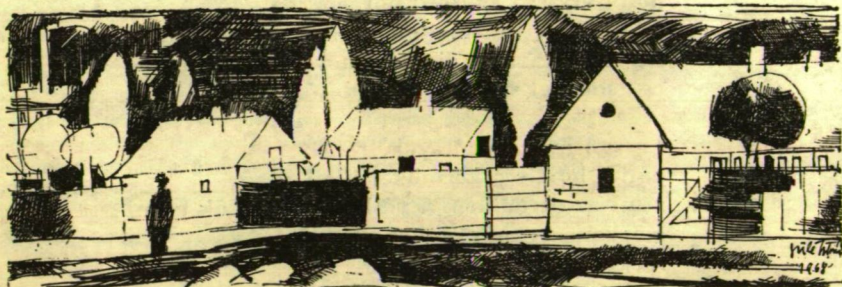
HÉTSZER LEZÁRT KOPORSÓBA

Mint érett, gennyes seb
kifakad a nyár;
az éjszakában csak ez a cigaretta parázsol
s vizslaszemem két golyója.

Jön az esős évszak
és rög alá kerül hétszer lezárt koporsóba
ez a fényességes Nap;
Elindulásunk — emberek!

A becsülethozó záporok megint késnek
s a kevésbé fontolt égzengések
nappallá tett éjszakáit
ma kijátsszák ellenünk,

s már tengernyi sztyeppék
vízért sikoltó növénykéi lettünk,
száradó földdarab
egy locsolt részén a Földnek.

SÜLE ISTVÁN RAJZA